

Datum: 29.07.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Jutro/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Svetska banka

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 06:00:00	360:00
Prilog	29.07.2026 09:22:00	24:02

Naslov: Gosti - Miroslav Bjegović i Vladimir Marinković

19278

Sastanci Donalda Trampa; Strategije u Ukrajini; Geopolitička situacija na Bliskom Istoku

Američki predsednik Donald Tramp juče je u Vašingtonu odvojeno razgovarao sa Volodimirom Zelenskim i Benjaminom Netanjahom, u trenutku kada rat u Ukrajini i kriza na Bliskom Istoku ulaze u novu, neizvesnu fazu.

Mogu li ovi sastanci promeniti tok dva najveća svetska sukoba, i kakve bi posledice njihove odluke mogle da imaju po ceo svet? O tome razgovaram sa profesorom doktorom Miroslavom Bjegovićem, profesorom bezbednosnih nauka, i Vladimirom Marinkovićem, osnivačem Kongresa srpsko-američkog prijateljstva. Dobro jutro i dobrodošli. Dobro jutro.

Evo, najpre da krenemo od toga šta nam govore ti odvojeni sastanci Donalda Trampa sa Zelenskim i Netanjahom. Da li je to pokušaj Vašingtona da istovremeno redefiniše svoju politiku prema Ukrajini i Bliskom Istoku? Profesore, kako vi gledate na to? Pa, dobro, logično da su odvojeni sastanci, pošto je možda problematika slična, ali je totalno druge prirode. Što se tiče samog Izraela i predsednika Netanjahua, očito da mu je potrebna ona vrsta podrške za koju možda sad Sjedinjene Američke Države u apsolutnom smislu možda nisu spremne. Jer, siguran sam da negde, bez obzira što još ne vidi se ishod, ili kraj, ili okončanje sukoba na Bliskom Istoku, mislim da i Sjedinjenim Američkim Državama, prvenstveno zbog budućih, prvenstveno izbora kojiće uslediti veoma brzo, na jesen, je neophodno da se taj sukob okonča. Jer, prvenstveno, većina ljudi oko Trampa, pa čak i većina, mislim, i građana Amerike, su rekli, i sada kažu, da to nije njihov rat i da ne vide jednostavno svrhu tog sukoba gde su uključene Sjedinjene Američke Države. A s druge strane, Izrael teško da može sam da ostvari svoje ciljeve koje on ima, naravno. I što se tiče samog Libana, to jest Hezbolaha, Irana, pojasa Gaze, bez podrške Sjedinjenih Američkih Država. Onda, s druge strane, što se tiče sastanka sa Zelenskim, prvenstveno o Ukrajini i samom predsedniku Ukrajine, apsolutno je jasno da takođe bez pomoći Sjedinjenih Američkih Država, koja se ogleda i u naoružanju i u određenim finansijskim sredstvima, da oni jednostavno taj rat, onako kako bi oni hteli, ne mogu da dobiju.

Sada je akcenat upravo na dobivanju licence, ili preću reći transfera, tehnologije za proizvodnju raketa koje se koriste za sistem Patriot, kako bi se, je li, suprotstavili balističkim raketama ruskim.

Da liće to dobiti, da liće to Sjedinjene Američke Države odobriti u punom kapacitetu, je veliko pitanje.

Prvenstveno zbog čega? Zato što su i Rusi rekli da svi oni koji daju tu vrstu tehnologije ili sredstava proizvodnje da mogu postati legitimna meta, kao što je slučaj sa Iranom, koji je rekao takođe: sve zemlje koje pomažu u smislu oružanog sukoba, Sjedinjene Američke Države i Izrael, tako što daju svoj neki prostor, što daju možda neka svoja sredstva da postanu legitimne mete, to smo videli u tom sukobu.

Tako da, da liće to biti ostvareno od strane predsednika Trampa, za kojeg svi očekujemo daće da ispuni ono svoje obećanje, naravno u dobrom smislu, daće ovaj sukob se okončati maltene za 24 časa, ali nekako i taj deo se produžio. Tu se iz dana u dan menja, možda, i ta njihova prvenstveno spoljno-bezbednosna politika prema rusko-ukrajinskom sukobu. Videli smo da su čak i skinuli sankcije Rusiji na izvoz i prodaju nafte i gasa. Sad, opet, ponovo se to, da kažem, uvodi. U samoj strategiji nacionalne bezbednosti, Ruska Federacija je označena da više nije neprijatelj, iako ja lično smatram da nije nikad ni bila, ali dobro, po prvi put.

A onda sad opet vidimo neku vrstu zaokreta politike, što nam sve ukazuje da, nažalost, ovaj sukob, ni jedan, ni drugi, ni na Bliskom Istoku i ne, evo, na našem evropskom prostoru, neće biti tako brzo okončan. A onda, samim tim, preti uvek bojazan i opasnost od jednog sukoba širih razmera, kako na Bliskom Istoku, tako i na evropskom tlu, s obzirom da vidimo da zato imamo rezultat trku u naoružanju. Mnoge evropske zemlje drugačije razmišljaju prema Rusiji, u smislu: oni ih označavaju neprijateljem broj jedan, neko ko može praktično da ugrozi njihovu nacionalnu bezbednost.

Iako ja negde i mislim i znam da sigurno Ruska Federacija nema takve namere da osvaja tuđe teritorije, prvenstveno prostore evropskih država. Ali, kažem, nažalost, to je sve nešto što nas uvodi opet u neku nestabilnu, ovu skoriju budućnost, po pitanju, kao što sam rekao, sukoba širih razmera, za kojeg se nadamo da neće biti. Ali, kažem, upravo ti čelnici, najveći moćnici, drugačije čine na terenu, i ne čine ništa ne bi li tu došlo do nekog razgovora, diplomatskih pregovora, i samim tim okončanja rata. Ono što svetski mediji ocenjuju jeste da je odnos Trampa i Volodimira Zelenskog znatno bolji nego pre nekoliko meseci.

Šta je dovelo do tog zaokreta? Da li tu možemo da onda pronađemo neko rešenje kada pričamo o tom sukobu? Pa, ja bih prvo rekao da ovi sastanci predsednika Trampa i njegovih saradnika, i sa premijerom Netanjahom i sa predsednikom Zelenskim, znače jednu vrstu, sada već, konsultacija o nastavku rata i o

Datum: 29.07.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Jutro/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Svetska banka

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 06:00:00	360:00
Prilog	29.07.2026 09:22:00	24:02

Naslov: Gosti - Miroslav Bjegović i Vladimir Marinković

strategiji kakoće se rat nastaviti, s obzirom da nema ni govora o bilo kakvim potencijalnim sporazumima, primirjima, i na jednoj i na drugoj strani. Iako se, naravno, na Bliskom Istoku potpisao sporazum između Sjedinjenih Američkih Država i Irana, videli smo da, koliko god je trebalo da se potpiše sporazum, vremena da se usagласи, toliko je trebalo 24 sata da se on prekine i da ponovo dođe do eskalacije tog sukoba. Dakle, ovo juče je bio osmi put od početka Trampovog mandata da se Netanjahu sreće sa njim. Tako da, ja to nazivam, faktički, jednom vrstom konsultacija kakoće se dalje nastaviti i kada je u pitanju odnos prema Iranu. Izrael svakako ne želi da dozvoli da Iran opet nastavi sa obogaćivanjem uranijuma i dođe u tu poziciju da dođe u posed nuklearne bombe Sjedinjene Američke Države. Takođe, Iran, s druge strane, ne pokazuje nikakvu volju i želju da taj deo sporazuma poštuje i da se odrekne tog programa. Tako da možemo u nastavku i u budućnosti da očekujemo dalju eskalaciju tog sukoba. Videćemo kakvaće biti zajednička strategija Izraela i Sjedinjenih Američkih Država. S druge strane, interesantne stvari se događaju i na Bliskom Istoku. Juče je Turska potpisala, dakle, sporazum sa iračkom vladom.

Milion barela nafteće teći ka Turskoj u roku od nekoliko meseci. Dakle, to je još jedna nova konstelacija odnosa na Bliskom Istoku koja je vrlo, kako bih rekao, izazovna za Izrael, s obzirom na sve ovo što se dešava sa Hezbolahom u Libanu, Hamasom na palestinskoj, dakle, teritoriji palestinske uprave, Iranom. Tako da su to sve neke... Odnos Turske prema Izraelu, koji je javno, dakle, predsednik Erdogan nazvao Netanjahua i Izrael, dakle, genocidnim, genocidnom državom, genocidnim narodom. Tako da, ništa ne ide u prilog tome daće sukob deeskalirati, daće doći do neke vrste detanta. E sada, postoji mogućnost, i Amerikanci tu treba da odigraju, i čini mi se da pokušavaju da odigraju ulogu, da ono što jeurađeno između Izraela i Ujedinjenih Arapskih Emirata, Bahreina i još nekoliko arapskih država, da se to dogodi u nekom kraćem narednom periodu sa Saudijskom Arabijom. Dakle, da i Saudijska Arabija uđe i postane deo Avramovih sporazuma.

To bi onda dovelo do jedne ozbiljne poruke da arapski, dakle, islamski svet može dobro da sarađuje sa Izraelom, i umanjilo uticaj kako Irana, tako i Turske kada je u pitanju taj pritisak na Izrael, koji, kako god određeni američki političari govorili, nikada neće ostati bez podrške Sjedinjenih Američkih Država, i uvekće biti ključni glavni saveznik Amerike, ne samo na Bliskom Istoku, nego na globalnom nivou.

Što se tiče Ukrajine, naravno, Amerikanci nastavljaju da naoružavaju Ukrajinu, i koliko možemo da vidimo, isto tako, nema ni sa jedne ni sa druge strane, tu govorim o Ruskoj Federaciji, ali i Ukrajini, neke preterane želje i volje da dođe do nekog detanta i do nekog sporazuma. Ukrajinci imaju sve modernije naoružanje. Njihov, koliko možemo da vidimo, moral njihove vojske je sve jači i snažniji. Oni su počeli, dakle, odavno da ugrožavaju teritoriju Ruske Federacije, u poslednje vreme i njihovu kritičnu infrastrukturu. Dakle, žestoko ugrozili i njihovu ekonomiju, onoga od čega živi Ruska Federacija i narod u Ruskoj Federaciji.

Tako da, taj, sve ono što se odvija na terenu, ne ide u prilog tome daće doći do nekog mira u nekom kratkom vremenskom periodu. Ja mislim da se koristi leto kako bi se pripremila nova strategija i kako bi od septembra, dakle, započeli još žešći sukobi, implementacija tih strategija.

Ali, imajući u vidu i određene političke izazove, posebno i u Americi i u Izraelu, u Izraelu su izbori 27. oktobra, u Americi su ti međubirori 3.

novembra. Tako daće verovatno i izraelska vlada i Benjamin Netanjahu i predsednik Tramp pokušati da urade nešto više u tom vremenskom periodu kako bi Tramp zadržao svoju većinu republikansku u Senatu i u Kongresu, a Netanjahu eventualno, iako mu istraživanja javnog mnjenja nikako ne idu u prilog, da zadrži i eventualno formira ponovo vladu gde bi on bio premijer ili gde bi njegov lik odvodio glavnu reč, naravno. Kada pričamo o razgovoru sa Zelenskim, da liće tu važna tema biti zapravo nastavak vojne pomoći, protivvazdušne odbrane, zajednička proizvodnja naoružanja, ili ipak možemo da radimo i da pričamo o tim nastavcima kada pričamo o novim mirovnim pregovorima?

Kakva je situacija? Šta mislite, da je više bila tema tog razgovora?

Pa, mislim da je više tema bila upravo ovaj deo koji je najinteresantniji Ukrajini, a to je jačanje njihovog sistema protivvazdušne odbrane, upravo preko sistema Patriot, kojeg su i dobili od Sjedinjenih Američkih Država. Ali ono što nedostaju su upravo rakete, koje očito u dovoljnom broju, da li mogu ili ne mogu, isporučiti Sjedinjene Američke Države, pa je zamisao da Ukrajina proizvodi samostalno upravo te rakete koje služe za presretanje balističkih ruskih raketa, da ih proizvode na svojoj, nisam siguran da liće na svojoj ili nečijoj tuđoj teritoriji. To je ono sigurno što možda nećemo čuti u javnosti, tačnu lokaciju gde bi bila ta proizvodnja, jer samim tim, ako je na prostoru Ukrajine, direktno bi se našla na meti upravo balističkih ruskih raketa. A s druge strane se dovodi u opasnost svaka evropska zemlja koja bi prihvatila da proizvodi ovakva, upravo ove navedene rakete, zato što bi ta zemlja postala legitimna meta, kao što je rekao upravo gospodin Medvedev, da postaje onaj ko bi proizvodio, i na čijoj teritoriji bi se proizvodile, te rakete bi postale legitimna meta.

Datum: 29.07.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Jutro/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Svetska banka

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 06:00:00	360:00
Prilog	29.07.2026 09:22:00	24:02

Naslov: Gosti - Miroslav Bjegović i Vladimir Marinković

Sa tim se nije igrati. Kao što sam rekao, isti slučaj je bio na primeru Irana.

Oni su jednostavno tukli, bombardovali, raketirali sve i jednu zemlju koja je učestvovala u pomoći Sjedinjenim Američkim Državama i Izraelu u sukobu sa Iranom. Ono što je takođe interesantno, samo bih napomenuo, da upravo pri samom sastanku premijera Netanjahua i predsednika Trampa je prenešeno, a na osnovu upravo obaveštajnih podataka izraelske službe bezbednosti, da su došli do podataka gde se nalaze potencijali za proizvodnju osiromašenog uranijuma, a da bi samim tim to bila onda legitimna meta.

Upravo je ponuđeno Sjedinjenim Američkim Državama da gađaju te ciljeve.

Meni to samo malo, iz mog ugla, zvuči čudno, jer zašto onda i sam Izrael ne gađa te mete.

Ali, kažem, s druge strane, očito im je potrebno i neophodno učešće Sjedinjenih Američkih Država u sukobu sa Iranom. Tako da, da liće oni to prihvatiti kao, da kažem, povod možda da tuku te ciljeve, jer jedan od osnovnih, bar ono što smo čuli, razloga ulaska Sjedinjenih Američkih Država u rat sa Iranom jeste upravo pretnja od nuklearnih potencijala koje stvara Iran.

A kažem, sad u ovom slučaju je upravo kao Izrael, je li, njihove obaveštajne službe su ponudile doslovno lokacije na kojima se, da kažem, odvija ta neka vrsta procesa. Mislim da je ovo, da prvenstveno i predsednik Tramp, naravno da ima i pritisak jednog dela i njegove političke javnosti da se pomaže Ukrajini u sukobu sa Ruskom Federacijom. Evo, kao što je to upravo i činio, evo sad, da kažem, i pokojni senator Grejem, koji se izuzetno zalagao za pomoć Ukrajini u borbi protiv Ruske Federacije. A s druge strane, i to prijateljstvo sa Izraelom, puna podrška Izraelu u borbi protiv i Hezbolaha u borbi protiv Irana, jer su Iran označili kao, je li, potencijalna pretnja u smislu nuklearne opasnosti. To je, naravno, njihova procena, u koju ja ne bih ulazio.

Da li je tako ili nije, ja možda ne bih to tako definisao. A s druge strane, postoji i velika verovatnoća da, kako se sukob nastavlja, daće u određenom smislu, siguran sam, a mislim da već i Rusijaće pomagati u određenoj vrsti naoružanja Iranu, kao što je već otprilike procurila vest da su i Kinezi dali određene rakete, rećiću, slično kao što ima i naša vojska Srbije, CM-400, koje služe upravo za uništavanje kako ciljeva na zemlji, tako i jednostavno i brodova ili, da kažem, ciljeva na moru.

Tako da, nisam siguran da sve ovo što se čini ili što čini ta velika svetska politika, nažalost, da ide u dobrom smeru, a naravno da sve te okolnosti negde i dotiču naše i naše bezbednosne i ekonomske interese, s obzirom da smo mi vojno neutralni, da smo sami na tom polju, iako idemo u dobrom pravcu.

A taj dobar pravac je, naravno, dobra i velika saradnja kako sa Istokom i sa Zapadom.

Ali, naravno, da u svemu tome mi moramo biti oprezniji, da kažem, gledati sebe.

I evo, pošto nemamo još mnogo vremena za kraj, da li može ovaj ishod ovih sastanaka da ima neke direktne posledice po Evropu, kada pričamo o bezbednosnoj situaciji, cenama energenata, kada sagledamo malo širu sliku kakva je pozicija Evrope i situacija nakon ovih sastanaka? Pa, ono što bih ja definisao kao ključnu stvar kada su u pitanju ovi sastanci između američke administracije i predsednika Trampa i Netanjahua i Zelenskog govori o tome da je Evropa potpuno van igre. Da jednostavno američka administracija i predsednik Tramp i njihovi ključni saveznici ne pitaju mnogo Evropu i da Evropa jednostavno je postala irelevantan faktor u tim globalnim ključnim dešavanjima i daće ishod svih ovih sukoba i konflikata u stvari zavisiti od Sjedinjenih Američkih Država, dakle, najviše. S druge strane, ovde kada je u pitanju Ukrajina i Ruske Federacije i njihovih potencijala i kapaciteta i, naravno, političke volje i želje da se zaključi neki mir i da dođe do mira između njih i Ukrajine. I s druge strane, Bliski Istok, gde je u stvari došlo do jasnog, gde se jasno vidi taj rascep između američkog pogleda i američke doktrine spoljne politike i evropske doktrine, gde se Evropa apsolutno, odnosno mislim na Evropsku uniju i ključne zemlje Evropske unije, nije mešala. Dakle, nije časila časa da mnoge zemlje, tu izuzimam Nemačku, ona se tu održala, oni su tu bili vrlo uzdržani, da kritikuje isključivo Izrael i izraelske poteze, izraelske akcije u tom regionu, ne želeći apsolutno niti pokazujući bilo kakvu volju da pomogne Sjedinjenim Američkim Državama i Izraelu u tim akcijama. Tako da, na taj način se pokazuje daće Amerika svakako svoje saveznike tražiti kroz razvoj bilateralnih odnosa.

I na kraju krajeva, to je i naša šansa. Profesor je govorio o poziciji Srbije u ovom globalnom geopolitičkom kontekstu, otvaranje strateškog dijaloga sa Amerikom, otvaranje strateške saradnje po pitanju energetike, veštačke inteligencije, novih tehnologija, vojne industrije.

Govori o tome da je Srbija pouzdan partner. I ovo je sada taj momentum, ovo je prilika sada, naredne dve godine, da Srbija to iskoristi na najbolju korist građana i naše zemlje, zaštite naše nacionalne bezbednosti, novih investicija, radnih mesta, transfera tehnologija.

I ovo, naravno, kao tačka na i, skidanje carina od 35%, otvara potpuno jedan novi autoput za investicije, ne samo američkih kompanija, nego i njihovih ključnih saveznika.

Datum: 29.07.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Jutro/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Svetska banka

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 06:00:00	360:00
Prilog	29.07.2026 09:22:00	24:02

Naslov: Gosti - Miroslav Bjegović i Vladimir Marinković

Dakle, Japan, Južna Koreja, Izrael, Ujedinjeni Arapski Emirati, to sve sada otvara jednu novu priliku za investicije iz tih zemalja. Dakle, nova radna mesta, nove tehnologije, zadržavanje mladih ljudi ovde u Srbiji, neslućene mogućnosti u ekonomskom i energetsom smislu. A sa druge strane, osnaživanje naše zemlje koja može konačno da na jedan sasvim drugačiji način, punim kapacitetom, štiti prava Srba na Kosovu i Metohiji i prava Srba u celom regionu kao jedna država koja definitivno postaje ključni saveznik Sjedinjenih Američkih Država, ne na tlu Balkana, nego na tlu cele centralne i istočne Evrope.

I to je sada velika prilika za nas, koju ja mislim daćemo definitivno iskoristiti.

Predsednik je radio na tome prethodnih 10 godina i daćemo plodove tih odnosa i te diplomatske ofanzive koje smo imali prema Americi u prethodnom periodu brati tek u narednom periodu.

Što se tiče Evrope, mi tu ne možemo ništa da uradimo. Evropa je samu sebe dovela u tu poziciju da ne bude relevantan globalni igrač, da ima problema sa energetikom, energetsom bezbednošću, da ima problem sa ekonomijom, recesijom. I Srbija mora da se bavi sobom, konačno se bavi sobom. Srbijaće imati na kraju ove godine, po projekcijama Svetske banke, 3,5% rast bruto domaćeg proizvoda. Najjače evropske zemljeće imati 0,5, 0,6.

To je statistička greška. To je već blizu granica recesije. Tako da, ono što je najbitnije za nas, da Vučić i Srbija idu jednim dobrim pravcem, jako dobro meandriramo i radimo kada je u pitanju spoljno-političko pozicioniranje naše zemlje. I što je najbitnije, na terenu se vide ti rezultati kroz ekonomiju, investicije, ali gotovo da nas ova svetska globalna kriza nije ni okrnula. U stvari, nama je najviše problem nanela takozvana ta unutrašnja, veštački izazvana kriza spolja koju smo imali i koja je trajala godinu, godinu i po dana i koja nas je, koja, dakle, dosta, dosta štete nanela našoj zemlji. Ali vidi se da smo mi rezilijentni, da smo otporni, istrajni i da već, evo, od ove godine imamo mnogo veći broj turista, mnogo veći broj investicija i, naravno, još veće poštovanje međunarodne zajednice i svih onih koji Srbiju gledaju kao pouzdanog partnera. Da. Da.

I eto, neka to bude zaključak. Da, samo ako može jedna rečenica. I koliko sad poverenja već mi uživamo i u tom političkom, ekonomskom, a prvenstveno u bezbednosnom smislu, se videlo upravo na vojnoj paradi u Francuskoj, u Parizu, gde je pozvan naš predstavnik, koji nije država, znači koja nije ni članica Evropske unije, ni koalicije voljnih, ni NATO alijanse. Ali zašto to napominjem?

Koliko bezbednosno, prvenstveno sada bezbednosno i političko poverenje uživa Srbija, jer da nije tako, ne bi ni sklopili sporazum o isporuci Rafala, najmoćnijih aviona, doslovno lovačko-bombarderske avijacije na svetu. I mislim da se prvenstveno na Srbiju sada već gleda nekim drugim očima, gde je Srbija nezaobilazan faktor stabilnosti i mira na zapadnom Balkanu.

A to je ono zašto smo se svi zajedno borili ovih godina, upravo sa čovekom koji je stao na čelu te kolone i taj put želi da završi do kraja, upravo na zadovoljstvo svih građana Srbije. Naravno, i nastavice da pratimo i put naše zemlje, ali i dešavanja na svim ostalim frontovima. Hvala vam mnogo što ste bili sa nama.

Hvala vama. Izvinite što smo malo pravili... Nema veze, moždaće se naljutiti gosti koji dolaze posle vas. Videćemo nešto kasnije. Mi sada idemo na reklame, i nakon toga razgovaramo o muško-ženskim odnosima.

